

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Qui sint filij spirituales. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ianuā intrantes. Viri soror, glos appellatur. Soror
ris a. vir nō habet speciale nomē, nec vxoris frater

DE SPIRITVALI COGNATIONE.

DISTINCT. XLII.

DE Parentalium graduū famosa quæstione, ali-
quid licet minus sufficienter, diximus. Iam de
spirituali cognatione addamus, quæ etiā personam
impedit, vt nō sint legitimæ ad ineundas nuptias.
Tria quidē sunt, consanguinitas, affinitas, & spiri-
tualis germanitas. Consanguinitas est inter eos,
qui iunguntur secundum lineam generis: Affini-
tas inter eos, qui genere quidē non sunt cōiuncti,
sed mediante genere sunt sociati, verbi gratia. V-
xor filii fratris mei qui non est de genere meo, per
ipsum, qui est de genere meo, mihi affinis facta est,
& ego illi. Spirituales proximitas, est inter compa-
trem & commatrē: & inter eos, quorum vnus al-
terum de sacro fonte leuauit, vel in catechizatio-
ne aut confirmatione tenuit. Est etiā inter filios
eiusdem hominis carnales & spirituales.

*Hugo sen. 4.
cap. 13.*

*30. q. 1. cap.
Ad limina.*

Quis sint filij spirituales.

Spirituales filij sūt, quos de sacro fonte leuam⁹,
vel in catechizatione seu cōfirmatione tenemus.
Filii etiā & filiz spirituales eorum sunt, qui triniz
mersionis vocabulo eos sacro baptisate tingūt.
Dicitur etiā spiritualis filia sacerdotis, quæ ei pec-
cata sua cōfiteretur. Vnde Symmachus papa. Omnes
quos in pœnitētia suscipimus, ita nostri spiritua-
les sunt filii: vt & ipsi quos vel nobis suscipiētibus,
vel sub trine mersionis vocabulo mergētibus, vn-
da baptismi regenerauit. Syluester etiā admonet,
vt ad suā filiā pœnitentialem nullus sacerdos acce-
dat: quia scriptum est, Omnes, quos in pœnitētia
accipimus, ita nostri filii sunt, vt in baptismo sus-
cepti: quorū omniū flagitiosa est cōmixtio. Quod
a. compater & cōmater sibi iungi nequeāt, nec pa-
ter spiritualis: nec mater filiz, vel filio spiritali, ex

con-

cōcilio Maguntinēsi docetur. De eo quod interro-
 gasti, si aliquis filiolum suam duxerit in vxorē, &
 de eo qui concubuit cum matre spiritali, & de eo,
 qui filium suū baptizauit, & vxor eius eū de fonte
 suscepit, hac causa vt dissidium fieret coniugij, si
 post in tali copula possunt permanere: sic respon-
 dendū est, si filiolum aut cōmatrem suam aliquis
 in coniugium duxerit separandos esse iudicamus,
 & graui pœnitētia plectēdos. Si vero coniuges le-
 gitimi, vel vnus vel ambo ex industria hoc fece-
 rint, vel filium suū de fonte susceperint: si innupti
 manere voluerint, bonum est: sin a. grauis pœni-
 tentia insidiatori iniungatur, & simul maneant: &
 si p̄uaricator cōiugij sup̄ eruerit, acerrima pœ-
 nitentia mulctetur, & sine spe coniugij maneat. Ex
 his apparet, quod aliquis filiolum suam vel comma-
 trem non potest sibi copulare nuptialiter: & si p̄-
 sumptū fuerit, separandi sunt. Qui a. legitime cō-
 iuncti sunt, non ideo separandi sunt, quia alter eo-
 rum insidiosè filium de fonte leuauit. Quod enim
 Nicolaus confirmat dicens. Nosse desideras, vtrū
 mulier quę viri filium ex alia fœmina genitum de
 sacro fonte leuauerit, postmodum possit cum eo-
 dem viro copulari. Quos ideo coniungi posse de-
 cernimus, quia secūdum canones sacros, nisi am-
 borum consensu nullius religionis obtentu debet
 coniunx dimittere coniugē, Cum Apostolus præ-
 cipiat. Nolite fraudare inuicē: nisi forte ex cōsensu
 ad tempus, & c. Ideo dictum est nobis quasdā fœ-
 minas desidiosè, quasdā vero fraudulenter, vt à
 viris suis separentur, proprios filios coram episco-
 pis ad cōfirmandū tenuisse. Vnde nos dignū duxi-
 mus, vt si qua mulier filiū suū desidia aut aliqua
 fraude corā episcopo tenuerit ad confirmandum,
 propter fallaciā vel fraudem, quam diu viuat, pœ-
 nitentiam agat: tñ à viro suo non separetur. Item
 Ioann. papa ad limina S. Petri homo nomine Ste-

*In concilio
 Maguntinē
 si. 30. q. 1. c.
 De eo.*

*Nic. Saloni-
 tano episco.
 Ibi. c. Nosse.*

*1. Cor. 7.
 Ex concilio
 Cabilonenſi
 Ibi. c. Dictū
 est. 1.*

*Ibid. c. Ad
 limina.*

Actuum. 19
 Matth. 5. &
 19.

phanus veniens, nostro præfulatui innotuit, quod
 filium suum in extremo vitæ positum, necdum bap-
 tismi vnda lotum, absentia sacerdotum cogente
 baptizavit, eumq; propriis manibus suscepit. Acq;
 pro huiusmodi negotio reuerentia tua præfatum
 hominẽ à sua coniuge iudicavit esse separandum.
 Quod fieri nullatenus debet, dicente scriptura.
 Quod Deus cõiunxit, homo nõ separet. Et Domi-
 nus non dimittere vxorem, nisi causa fornicatio-
 nis, iubet. Et nos tanta auctoritate freti dicimus
 non dimittendum esse, & inculpabile iudicandũ,
 quod necessitas intulit. Nam baptizandi opus lai-
 cis fidelibus, si tamen necesse fuerit, libere conce-
 ditur. Vnde si supradictus homo filium morientẽ
 aspiciens, ne animam perpetuo perire dimitteret,
 vnde baptismi lauit, vt eum de potestate mortis
 eriperet: bene fecisse laudatur. Ideoq; suæ vxori, si
 bi iam olim legitime sociatæ, impune dum vixerit
 iudicamus manere coniunctum: nec ob hoc sepa-
 rari debere. His aliisq; pluribus auctoritatibus e-
 docetur, coniuges non esse separandos, si post le-
 gitimam copulam alter alterius filium de fonte
 leuarit, vel in confirmatione tenuerit.

Quid premisis obuiat.

Gordiano
 epis. Hispani-
 liensi.
 Ibidem ca.
 Peruenit.

His a. obuiare videtur, quod Deus dedit papa
 ait, Peruenit ad nos Diaconus sanctitatis vestræ
 pistolam deferens, quod quidam viri & mulieres
 præterito sabbatho paschali, p̄ magno populi in-
 cursu nesciẽter filios suos suscepissent de laua cro-
 Cupis ergo scire, an propter hoc debeant viri ac
 mulieres ad proprium vsum redire, vel non? Nos
 vero hac re mæsti, priorum inquisiuimus dicta: &
 inuenimus in archiuis, id est, in armariis apostoli-
 cæ sedis, iam talia contigisse in pluribus Ecclesiis
 quarum episcopis ab hac apostolica sede volentibus
 scire, vtrum viri ac mulieres redirent ad proprium
 thorum. Beatæ memoriæ sancti patres Iulius pa-

pa, Inno. & Cælestinus cum episcoporum plurimorum consensu in Apostolorum principis ecclesia præsidentes, talia rescripserunt & confirmauerunt: vt nullo modo se in coniugio reciperent viri ac mulieres, quicumque hac ratione susceperunt natos: sed separent se, ne suadente diabolo tale vitium inualefcat. Item si quis filiastrum vel filiastram suam ante episcopum tenuerit ad confirmationem, separetur ab vxore sua, & aliam nunquam accipiat. Hac autem vel ad terrorem dicta sunt, non quod ita esset faciendum, sed ne illud fieret summo opere cauendum: vel de illis est intelligendum, qui prius filios suos vicissim de fonte susceperunt, quam fierent coniuges. Præmissis a. auctoritatibus omnino consentiendum est: vt siue proprium, siue tantum viri filium mulier de fonte susceperit, non ideo a viro separetur: & de viro similiter oportet intelligi.

Ex cõe. apud Vermeriam 30. qu. 1. Si quis filiastrum.

De copula spiritualium, vel adoptiuorum, & naturalium filiorum. D

Quod a. spirituales, vel adoptiui filii naturalibus copulare nequeat, Nicol. papa testatur inquitens. Ita diligere debet homo eum, qui se suscepit de sacro fonte, sicut patrem. Inter fratres & filios spirituales gratuita & sancta communio est: quæ dicenda non est consanguinitas, sed habenda spiritualis proximitas. Vnde inter eos arbitror non posse fieri legale coniugium, quia nec inter eos, qui natura, & eos qui adoptione filii sunt, venerandæ leges matrimonia contrahi permittunt. Item, si inter eos non contrahitur matrimonium, quos adoptio iungit: quanto potius a carnali inter se contubernio cessare oportet, quas per cæleste sacramentum regeneratio S. Sp. vincit. *Si filij ante compaternitatem vel post nati valent coniungi. E*

Ad con. Bulgavorum. 30. qu. ita diligere.

Hinc a. quidam volunt intelligere tantum de illis filiis, quibus copatres facti sunt, de aliis vero qui ante compaternitatem vel post geniti sunt, concedunt, & legitime & licite iungi possunt. Quibus vide-

Vbi supra. super quibus.